

РЕШЕНИЕ

№ 6497

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА
АНГЕЛОВА

при участието на секретаря СНЕЖАНКА К. КИРИЛОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА
Гражданско дело № 20241110101514 по описа за 2024 година

Предявени са конститутивни иски за отмяна на уволнението, извършено със Заповед № 332/15.12.2023г. – чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, и за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „експерт” – чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, и осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал.1, т.3 от ГПК вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 7800 лв. – обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода 18.12.2023г. – 18.06.2024г. Ищецът-Л. С. А. твърди, че по силата на трудов договор №///// от 30.08.2023 год. е заемала длъжността „експерт“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ в ДФЗ. Твърди, че договорът е сключен със срок на изпитване-1 месец, уговорен в полза на работодателя, считано от 04.09.2023 год.. Поддържа, че е работила на посочената длъжност до 18.12.2023 год., тъй като на 15.12.2023 год. □ е връчена Заповед №332/15.12.2023 год. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 71, ал.1 от КТ. Твърди, че е незаконосъобразно уволнена, тъй като към момента на прекратяване на правоотношението едномесечният срок за изпитване е изтекъл. Моли заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение да бъде отменена, да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност, както и ответникът да бъде осъден да й заплати сумата от 7 800 лева–обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода от 18.12.2023 год. до 18.06.2024 год.

Ответникът-ДФЗ, твърди, че уволнението е законосъобразно извършено, като

прекрътяването е извършено в срока за изпитване.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

По силата на трудов договор № /////////////// год., сключен на основание чл. 68, ал.1, т.1 вр. с чл.70, ал.1 от КТ и утвърдено длъжностно разписание съгласно Постановление №4 на МС за изменение на Постановление №209 на МС от 10.08.2015 год. за назначаване на допълнителен персонал за нуждите и в срока на прилагане на Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 год. със средствата от мярка „Техническа помощ“ и на персонал на местните инициативни групи, изпълняващи стратегии за водено от общностите местно развитие, финансирани със средствата от мярка 19 „Водено от общностите местно развитие“ с ДФЗ, Л. С. А. е заемала длъжността „експерт“, за срок до 30.10.2024 год., с 1-месечен срок за изпитване в полза на работодателя, изчисляван от 04.09.2023 год. Уговореното от страните основно трудово възнаграждение е в размер на 1300 лева.

Със Заповед № 332/15.12.2023 год. трудовото правоотношение с ищцата е прекратено на основание чл. 71, ал. 1 от КТ. Заповедта е връчена на Л. С. А. на 15.12.2023 год..

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

По исковете с правно основание чл. 344, ал.1, т. 1 и 3 от КТ

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от КТ, когато работата изисква да се провери годността на работника или служителя да я изпълнява, окончателното приемане на работа може да се предшества от договор със срок за изпитване до 6 месеца, а когато за работата е определен срок, по-кратък от една година – срокът за изпитване е до един месец. До изтичане на срока страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие. Установява се от събраните по делото доказателства, че страните в настоящото производство са уговорили срок за изпитване от 1 месец в полза на работодателя, който се изчислява от 04.09.2023 год., което не е спорно между страните.

Установява се, че трудовото правоотношение е прекратено едностранно от работодателя считано от 18.12.2023 год. със Заповед №332/15.12.2023 год., изходяща от работодателя.

Законосъобразността на заповедта за прекрътяване на трудовото правоотношение на посоченото в нея основание е поставена в зависимост от това волеизявлението на работодателя да е направено в уговорения срок, в случая в периода от 04.09.2023 год. до 04.10.2023 год.. При определяне на това, кога е изтекъл срокът на

изпитване се прилагат общите правила на гражданското право, доколкото Кодексът на труда не съдържа специални правила във връзка със сроковете. Съгласно разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, когато срокът се брои по месеци (както е в конкретния случай), той изтича на съответното число на последния месец. Следователно и доколкото 1-месечният срок е започнал да тече на 04.09.2023 год., то той би следвало да изтича на 04.10.2023 год.. Съдът намира, че работодателят не е упражнил законосъобразно правото си да прекрати трудовото правоотношение в срока за изпитване, тъй като е сторил това на 15.12.2023 год., а не до 05.10.2023 год..

Предвид изложеното, уволнението е незаконосъобразно и предявеният иск с правно основание чл. 344, ал.1, т. 1 от КТ е основателен и следва да бъде уважен.

По иска с правно основание чл. 344, ал.1, т. 2 от КТ

Съдът е сезиран с иск за възстановяване на ищцата на работа. Предпоставка за уважаването на този иск е уволнението на Л. С. А. да бъде признато за незаконно и да бъде отменено. С оглед на основателността на иска за признаване на незаконността на уволнението и неговата отмяна, основателен е и искът за възстановяване на ищца на заеманата от нея длъжност “експерт” в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ в ДФЗ.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ.

Съгласно чл. 225, ал.1 от КТ при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на брутно трудово възнаграждение за времето, което е останал без работа, поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца. Предпоставка за основателност на претенцията за заплащане на обезщетение за оставане без работа е незаконност на уволнението. Доколкото настоящата съдебна инстанция приема, че уволнението на ищцата е незаконосъобразно, същата има право да получи обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ. Предпоставка за основателност на този иск, обаче, е служителът да е останал без работа вследствие на незаконното уволнение, както и размерът на претенцията. В открито съдебно заседание съдът е извършил констатация на трудовата книжка на ищцата и е констатирано, че след уволнението същата не е постъпвала на друга работа, поради което съдът приема, че след прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 18.12.2023 год. ищцата не е полагала труд по трудово правоотношение при друг работодател. В този смисъл съдът приема, че Л. А. има право да получи обезщетение за оставане без работа за този период. Съгласно чл. 228, ал.1 от КТ база за определяне на размера на обезщетението е полученото от служителя брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ прекратяването на трудовото правоотношение или това е месец ноември 2023 год.. Периодът, за който се дължи обезщетение е определен от ищца-18.12.2023 год. до 18.06.2024 год. и е в рамките на посочения в закона 6-месечен срок. Размерът на обезщетението следва да се определи въз основа на събраните по делото

доказателства, в случая трудов договор, от които се установява, че размерът на брутното трудово възнаграждение е 1300 лева. С оглед на изложеното и на основание чл.162 от ГПК съдът приема, че за процесния период обезщетението е в размер на 7800 лева, до който иска следва да бъде уважен.

По разноските

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 1200 лева, представляващи сторените по делото разноски съразмерно с уважената част от претенциите.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ДФЗ следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 362 лева.

Воден от горното

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за незаконно и отменя на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ **уволнението на Л. С. А., ЕГН *******, със съдебен адрес: гр. /, чрез адв. В., извършено със **Заповед №332 от 15.12.2023 год.** на изпълнителния директор на ДФЗ, с която е прекратено трудовото ☐ правоотношение, на основание чл. 71, ал.1 от КТ, считано от 18.12.2023 год..

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ **Л. С. А., ЕГН ******* на заеманата преди уволнението длъжност “експерт” в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ в ДФЗ.

ОСЪЖДА на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ ДФЗ, **ЕИК /** да заплати на **Л. С. А., ЕГН ******* сумата от **7800 лева (седем хиляди и осемстотин лева)**, представляваща обезщетение за оставане без работа за **периода 18.12.2023 год. до 18.06.2024 год.**, ведно със законната лихва считано от 09.01.2024 год.

ОСЪЖДА ДФЗ, ЕИК / да заплати на **Л. С. А., ЕГН *******, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от **1200 лева (хиляда и двеста лева)**, представляваща сторените по делото разноски.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ДФЗ, **ЕИК /** да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на **362 лева (триста шестдесет и два лева)**, представляваща държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски Градски съд считано от 11.04.2024 год.

Съдия при Софийски районен съд: _____